

Az első nap bizony kissé szorongó szívvel léptem át leendő iskolám küszöbét. Hogy fog fogadni az igazgatóm, milyenek lesznek a gyerekek?

Az igazgatónőmmel folytatott beszélgetés nagyon kellemesen telt el, viszont megdöbbenem, mikor közölte velem, hogy a nyolcadik osztályban lesznek osztályfőnök. Nagy megtiszteltetésnek éreztem ezt, de ugyanekkor össze is szorult a szívem, hogy osztályfőnök lesznek, ráadásul a nyolcadikban! Hisz ezek a gyerekek már nagyok, tulajdonképpen félük felnőttek, hogy fognak majd rámm hallgatni?

Az első óráim a nyolcadikban volt. A gyerekek kíváncsian fogadtak. Ez mindenestre egy kicsit biztató volt. Elhatároztam, hogy felnőttként fogom őket kezelni, és így próbálom megtalálni a hozzájuk vezető utat. Már az első napokban megbizonyosodhattam, nem lesz könnyű dolgom.

Telt, múlt az idő, és bizony az egyik gyerekkel nagyon sok bajom volt. Szemtelen volt, visszabeszélt, nem hagyta a többieket sem figyelni, szóval ő volt az osztály legrosszabb gyereke. És én is elkövettem vele szemben egy hibát, éspedig azt, hogy az osztály előtt próbáltam őt jó útra téríteni. Ez nem járt eredménnyel. Szinte teljesen tanács-talan voltam. Néhány hét eltelte után azonban ez a gyerek odajött hozzám és arra kért, hogy ha ráérek, szíjjak rá egy kis időt, szeretne velem beszélni. Erre adtam is alkalmat, hisz én is nagyon kíváncsi voltam, mit akar nekem mondani. A gyerek azzal a kéréssel állt elő, hogy segítsék neki megjavulni, mert ez neki így nagyon rossz, mindenki őt szidja, és nem tudja, hogy javuljon meg. Bizony könny szaladt a szemembe. Nagyon boldog

voltam, hogy ilyen kéréssel fordul hozzám, és rájöttem arra, hogy ez a gyerek egyáltalán nem rossz, legfeljebb egy kicsit nehezebben nevelhető, mint a többi. Beszélgetésünk után kezet fogtunk, és ő fogadalmat tett, hogy megjavul. Én pedig megígértem neki, hogy segíteni fogom. Azóta jónéhányszor beszélgettünk is, sőt beszélgetésünkbe bevontam még másik két gyereket is, akik szintén problémát okoztak az osztályban. És ezek a meghitt beszélgetések eredményhez is vezettek.

Közben az első szülői értekezletet is meg kellett tartanom. Már előre nagy problémát jelentett. Soha életemben még nem voltam szülői értekezleten, nemhogy még én tartsak ilyet. Az volt a szerencsém, hogy az osztályszülői értekezlet előtt összehivott értekezletet tartottunk, és így ott minden aktuális probléma feltárására lehetőség nyílt.

Mikor befejeződött az összehivott értekezlet, bementem a szülőkkel az osztályba. Nem tudtam mivel kezdem, de a bemutatkozás után mindenki érdeklődni kezdett gyermeke tanulmányi eredménye és magatartása után. Azután valósággal rátámadtak a szülők a szóban forgó gyerek édesanyjára. El lehet képzelni, milyen érzés lehetett ez az édesanyának és egyúttal nekem is. Éreztem, hogy itt nekem cselekedni kell. És elmeséltem Gyurkával folytatott beszélgetésünket.

A végén jómagam, de a szülők is meghatódtak. Úgy éreztem, hogy sikerült a szülőkkel is megértetnem, nem lehet megbélyegezni valakit, hogy rossz, mert ez nem igaz. Hanem mindent el kell követnünk, hogy rendes, becsületes embert neveljünk belőle.

Kadlicskó Magda,
Csévharaszt, Pest megye

EGY ISKOLAI KIÁLLÍTÁS

Felszabadulásunk 20. évfordulója tiszteletére az 1964—65. tanév végén iskolai kiállítással demonstráltuk azt a munkát, amit a Szegedi Tanárképző Főiskola I. sz. Gyakorló Általános Iskolájának nevelői és gyermekközössége végez. E kiállítás megszervezéséről, kivitelezéséről és eredményeiről az alábbiakban összegezem tapasztalatainkat.

1. Szervezés és koncepció

A kiállítás megrendezését már a tanév elején tervbe vettük, iskolánk munkatervében szerepelt, tehát az egész nevelőtestület ennek tudatában végezhetette az évi munkát, a művelődésügyi miniszter tanévnyitói utasítása szellemében. Mert többek között éppen a kiállításra való felkészüléssel biztosítottuk,

hogy iskolai munkánk egészében és sok apró mozzanatában méltó helyet foglaljon el az évfordulóra való felkészülés.

Az alkalom szükségessé tett bizonyos történetiséget az összeállításban, végeredményben azonban a jelent akartuk bemutatni, az oktatási reformmal korszerűsített általános iskola munkáját. Ezért a kiállítás szerkezeti felépítésében, tartalmában nem az általában szokásos osztályonkénti bemutatást követtük, és nem tagoltuk szét az anyagot „alsó” és „felső” tagozatos szekciókra sem, hanem egy-egy tantárgy keretében az egységet, az oktatási folyamatot (a reformtanterv szerinti koncentrikus bővülést vagy a linearitást) akartuk a látogatóknak kivetíteni, tantárgyakon